

העולם הזה" גלוה את ג' סות השריון בתמרונם הגדול ביותר

חרב במדבר

עכשיו סעודת עשר, הודיע משה, נאכל את החול של כל הכוח הזה.

***

המיסטריום צולפים

שמאל החלו מגיעים הדי התפור צינורות התותחים. כעבור כמה דקות נפסקה ההפגזה ובשמים בגובה נמוך מאד מעל לדיונות, הופיעו הצלליות המוכספות של המיסטריום. טריאח! טריאח! התקפות נאפלים ומכונות ירייה.

הטור חלף על פני צוות הקרב אחרי האמקסים נראו צרים על גבעה עגלגלה, ככלבים על חתלתול. תותחיהם נבחו. כלביי הציור מצאו את קרבנם. בעוד כמה דקות

יעמוד ליד המכשיר שלו, היתה הוראת מפקד צוות הקרב, בתורו האחרון שנתן בלילה הקודם, אני לא רוצה לנהל את המלחמה עם קשרים.

במיבצע סיני, פקד משה על החולם ה ראשון שנכנס לעזה. עתה, באמצעות רשת השידור הפנימית שלו, פקד משה על 14

זחלמים. האלחוטאי שלו, הניף בינתיים את דגל הקרב של משה: שלוש יריעות בד קטנות בעלות גזנים שונים, — שנקשרו

כאן טראפו; אתה יודע, כיסוי כזה שלא מראה את כל מה שיש מתחתיו.

***

המלחמה מבויימת, האש חיה

אור גשם באוהל מפקדת היחידה, ערך המפקד את קבוצת הפקודות לי מפקדי צוות הקרב. האווירה דמתה מאד לזו אשר שררה בעשרות מפקדות, ערב קדש. הפעם דובר אמנם בתרגיל, במלחמה על יבש. אך די היה להאזין לכמה דקות לקולו הגברי של מפקד היחידה כדי לי

בין שני זחלמים, מתחת לרשת הכי חאה, שכנה מפקדת צוות הקרב. בחיץ היתה שמש חסרת רחמים; בצל הרשת הצהבהבה נשבה רוח קרירה. "זדוק!" ציחה בקול של בקשה קצין המודיעין הצעיר על נהגו של המפקד, "תן לנו קצת מים קרים." רק אל תעירו את המפקד, הורה רב הסמל המזוקן, בלחישה של מיגרש מיסדרים. המפקד לא התעורר. הוא המשיך לשכב ב צידו השני של זחלם המפקדה, כששמיכת צמר מתחתיו ושיכבת חול מעליו.

לאורח שזה עתה הגיע אל לב המדבר, נשמעו המלים, "מים קרים" כמליצה. עד אשר הופיע זדוק, ובידו פח עגול גדול, אשר פעם הכיל מלפפונים כבושים של תנובה. אנלי קור ניגרו על דפנות הפח. בתוך המים צפו שברי קרח. "ככה זה אצ' לנו", הסביר רב הסמלים בחגיגות, "גל כמה עם כל הלוקסוס."

***

כובשי עזה ורפיח

יתה סיבה מיוחדת לאוירה העליונה. מחר גומרים את המלחמה ונוסעים הביתה, הסביר אחד הנהגים. בשבילי זה היה חופש שנתי מצויין, הכריז קצין מודיעין המושבניק. כעבור כמה שניות הוסיף בקול מהורהר: "אל תשאלו מה שזה עשה לי במשק. הרס. כשאחזור יהיה לי כבר מה לעשות."

הוא השאיר אחריו אשה ושני ילדים, יצא אל מחנה יחידתו כדי להצטרף אל סגל הפיקוד של יחידת השריון, אשר כל אנ שיה חיילי מילואים רובם לא נפגשו מאז מיבצע סיני, עד נכבשו בקרב עז משלטי אבו-עגילה, את רפיח ואת עזה. עתה, לי אחר כמה שבועות של שיפשוף ותירגול, התכוננו האנשים למיבצע הסיים.

היחידה הורכבה מיחידות סיור, יחידת טי שרות, ויחידת חיל רגלים מי קים קלים אמקס. יחידת טנקים בינוניים שרמן ויחידת חיל רגלים מי שורייין. כמטרה הוצב מולם מיתחם גרמ, בו התבצרו יחידות חזקות של אויב ומי יוני. בפעולה מתואמת, בסיוע אוירי ואר טילרי ותוך שימוש באש חיה, הוטל על היחידה לחסל את האויב.

***

רץ מראתוני מתאמן

נקודות החזקיה של כוחות המשנה, מהם היה מורכב צוות הקרב של היחידה עסקו החיילים בהכנות לקראת המח רת — שימונו את הקפיצים, בדקו את ציר ומשכו תחמושת, או סתם ציפו לארוחת הערב.

ליד אחד הזחלמים התעסק צעיר מצומק ונמוך קומה, עטוף סרבל האקי וכתמי שמן. קוראי עיתונות הספורט היו מהים איתו גם תחת צבעי המלחמה שלו. היה זה רץ

מראתוני. גם כאן הוא מתאמן. סיפ רן בגאונה חבריו ליחידה. "רק הבוקר רץ אחרי הגיפ שלי", התגאה אחד הנהגים: "קילומטר וחצי, על 19 קילומטר לשעה. היה לי חבל על הבוטיין, או הכסקתי."

מישהו הגיש קופסת שימורים מלאה קפה מהביל ומתוק מאד. "כאן שותים חמישה ליטר גוזלים ליום", מסביר רב הסמלים ברצינות, "אחרת היינו מאבדים את כל המי צים הסבציים ומתייבשים."

לפני המרסאה נעצה מכונית. ליד ה נהג ישב מפקד צוות הקרב. הוא הספיק בינתיים להתעורר, וערך עתה סיור ביקורת. משה, המפקד, הוא איש מלחמה ותיק, בעל עבר קרבי מגוון, הכולל גם שירות יחידה של חיל הים. הוא העיף מבט מיקף אחד באוהל וקרא לרב הסמל האחראי על יחידת הרסווא. "שמעת על דבר שנקרא הסוואה?" שאל באירוניה הדקיקה המיוחדת, המוענת למפקדים מכל הדרגות, יחד עם סימני דרגתם.

כן, רב הסמל שמע. "אם כן, המשיך המפקד, אני רוצה שתסוה את האוהל לפי האופנה החדשה ביותר. לא אופנת השק; היא נובקת לכל הבלטות ונבלה את הכל; היא גם יצאה מהאופנה. אני רוצה לראות

טאנק אמק"ם רוהר לפעולה

עכשיו סעודת עשר, הודיע המפקד, נאכל את כל החול הזה...

יסתערו עליו להנחית את מכת המוות. הפנטזיה הגדולה

אדי רחב. מעברו השני נישאה גבעה גדולה: היעד.

כל קופסות המתכת שלו תפסו כבר את מקומם מאחורי שירת הפיקוד של צוות הקרב, כשהם נעים במהירות. מאהיר, מתוך ערפילי האבק, הודיע אחד באל חוט: פנצ'ר. הקופסה שלו אינה רוצה לזיז. הפקודה היא לא להתעכב; להוציא את הציוד והאנשים ולנטוש את הרכב במקומו. "אחרי המלחמה" יסללו בו.

המפקד ופרשיו סטו מדרך העפר, נכנסו לרחבה כבושה, מכוסה כולה צינורות בטון גדולים; היתה זו רחבה של מפעלים בלב הגב. באבק המיתמר נראו לפתע כל ה צינורות כצלליות נעות של שריוני הקרב.

***

מיפגש עם הטנקים

א היתה זאת טעות ירייה. מבין הצינורות הגדולים החלו מונקים לפתע ייצורי פלדה צהבהבים; הטנקים של צוותת קרב אחרים. ברגע זה בדיוק הגיע תורם לנוע. האמקסים הנמוכים, בעלי התותחים הארוכים השלוחים קדימה, דמו לכלבי צייד גזעיים, בעלי האף המוארך, המונקים בגוף נטוי כחץ מתוח אחרי טרפם.

לקראת רגע זה עברו היחידות השונות מרחקים של כמה עשרות קילומטרים ונפ גשו ברגע הנכון, במקום הנכון. ההחלמים הראשונים שעברו הטילו אצ ריהם נרות עשן. עתה, משעלה וטיפס גם רכבו של משה, חדר העשן המתקתק והי מתניק לכל פינה: לעיניים, לריאות, לבסוף נפרץ גם מחסום זה, הזחלם מיהר לתפוס את מקומו בשורת הרכב שהתקדם, כשי שורת האקי דקיקה של חיל רגלים עולה משם ניתנה הפקודה: להמטיר אש על גבעה ממול, שם נשאר עדיין האויב. החלה פנטזיה כללית. כל כלי פתח באש. רק הטנקים נהגו בחסכוך. התפוצצות הפגזים היוצאים מקניהם קרעה קצובות את טרסור הנשק הקל. מן האגף הימני נראה פגז של מרגמת 2 אינץ' שט באויר כדג קטן, יורד בקשת ארוכה על הגבעה ממול.

היה זה סתם ביובו תחמושת. הסתבר שהאויב נכנע כבר לאחר היריה הראשונה. לאורך הקו הועברה הפקודה: "הפסק אש!" הכובשים ישבו על האדמה עייפים, מרי צים. אחרי ככלות הכל, היה זה עניין פשוט מאד. משה דיווח אל תוך המכשיר: "היעד בקי. אבידות: 5 פצועים, 3 הרוגים. טאנק אחד יצא מכלל שימוש. שני זחלמים שרו פים." החברה מסביב הקשיבו להודעה ב חיוך רחב. התרגיל נגמר.

הבין כי לא היה זה בכל זאת מישחק. הנקודה הקובעת בלוח הזמנים, הודיע המפקד, "הוא הסיוע האוירי." המטוסים, ארבעה מיסטריום, הוזמנו לשעה מסויימת. לפני הופעתם ירכבו התותחים את מוצבי האויב. ברגע שהמטוסים יכנסו לתחום ה תרגיל, חייבת כל אש אחרת להיפסק. אחרי ההפצצה והצלפה מן האויר, ינתן האות לי התערות הטנקים. טעות אחת קטנה יכולה לעלות בחיי חיילים רבים. כי אמנם המל חמה תהיה מבויימת, אך האש אמיתית וחיה.

מפקדי הצוותות התפזרו ליחידותיהם. בי תוכנית האימונים הושאר לילה זה חופשי. ערב הווי כל יחידת משנה תבלה את הל ליה האחרון לפני הקרב לפי טעמה. באחת היחידות של הרגלים התקבצו האנשים מ סביב למדורה. צחת של גלי צחיל הקלטי את ההתיי ליצן היחידה ניהל את העניינים. הוא הציג את גאחת היחידה: זמר אופראי, שזה עתה צורף אליה. מישהו צעק אליו: "הוא שר בלה-סקאלה!" הקונפרנסיה המזוקן לא שמע. "תודיע שהוא היה בלה-סקאלה", נשמעה שוב הקריאה. הקונפרנסיה הבין הפעם. הוא הכריז אל תוך המיקרופון: "רו, והוא בעלהשכלה."

***

משה יוצא לקרב

וקר מ-ו-ו-ו! חציסהר בהיר ריחף מעל לצלליות הכהות, השרועות על חולות המדבר. הגיע הזמן לקום. אמנם המלחמה תתחיל רק כעבור ארבע שניות, אולם עד אז היה סדר יום גדוש ומלא: הכנת הרכב והסוואתה, ארוחת-בוקר, מיסדר בוקר, המתנת-בוקר להופעת האלופים וי ביגיי, שיערכו סקירה ביחידה.

המתנה, כפי שעלול לקרות גם בצבאות ההוגנים ביותר, היתה לשוא. האורחים הנכ בדים לא הופיעו. ב-08.30 הועברה הפקודה באלחוט: היכון לתווה מידית. תוך 20 דקות היו הזחלמים מוכנים לנוע.

סגן משה ב. בן משק בן 24, נשען על דופן הזחלם המשוויין ובידו השמאלית אחז בפית מכשיר האלחוט. "כל מפקד